

FIGUUR II

gestopt. Daarna wordt de vislijn over een zeker lengte van de trommel afgetrokken. Met behulp van een touw dat aan de kabel juist voor de slipinrichting is vastgemaakt, kan men nu het blok (b) terug in de top van de bok trekken. Het net wordt vervolgens van de steven losgegooid zodat men kan verder vissen. De blok (a) kan vervangen worden door twee blokken, het ene vastgemaakt onderaan de mast, het tweede aan de verschansing of aan de voorgalg. De slipgalg (d) is naargelang zijn uitvoering ter plaatse of van op afstand te bedienen.

De zeevaartinspektie vereist het beschreven veiligheidssysteem op alle Belgische schepen uitgerust voor de bokkennisserij. Het is nu twee jaar in voege en gaf volledige voldoening.

Zo het veiligheidssysteem noodzakelijk en afdoende is om de veiligheid van de bokkennisserij te waarborgen dan zijn de volgende punten aan te bevelen.

1) Er dient altijd iemand in het bereik te zijn van de sliphaak of lier.

2) De hoek tussen de touwen en het schip moet zo klein mogelijk gehouden worden. Draaien moet met gehesene netten gebeuren.

3) De bokken moeten zo gesjord worden dat ze onmogelijk kunnen over slaan.

4) De bokken moeten zo plat mogelijk gelegd worden tijdens het vissen.

5) Lange vislijnen zijn aan te bevelen.

6) Neem geen risico's doch maak direct gebruik van het veiligheidsstelsel.

Het principe van dit veiligheidssysteem kan op alle scheepstypes doelmatig toegepast worden en gezien de eenvoudigheid van een dergelijke inrichting, zie ik niet in dat de kosten een bezwaar kunnen vormen voor het aan boord plaatsen ervan.

J. Verhoest,
Burgerlijk Scheeps. Ingenieur.

aan één organisatie, waarom leeft de middenstand van de hak op de tak, waarom laat de middenstand zijn belangen verwateren? Omdat de middenstand geen vertrouwen heeft in zijn eigen mogelijkheden, omdat de middenstand, door nauwer gekweld, zijn macht verspreidt en... omdat de middenstand uitgezogen wordt door een bende profiteurs, die de onnodige en gevaarlijke nauwer uitbuiten tot eigen belang. Aanklagen is niet genoeg, aan de lijve ondervinden, als het kalf verdrongen is, schijnt de enige oplossing te zijn.

Bedroevend, geweldig bedroevend...

KRISTUS WORDT WEER

GEKRUISIGD

Ten bate van het visserijprivilegie wordt er thans een kruistocht ondernomen met een authentiek zwaarwegend kruis, evenals in de Griekse roman «Kristus wordt weer gekruisigd», waar de schrijver in een romantisch verhaal het wederavaren verteld van enkele idealisten.

In een tijd van business over idealisme spreken, klinkt krankzinnig. In een tijd van materialisme aan idealisme doen, schijnt zodanig buitengewoon, dat radio en pers en iedere mens op straat er de mond over vol heeft.

Ik kan in het hart van een mens niet kijken. Derhalve kan ik ook niet weten wat de diep innerlijke intenties van idealisten of van vermeende idealisten zouden kunnen zijn.

Maar niemand kan beletten dat ik het onverantwoord vind of dwaas of te wantrouwen, wanneer een aannemer uit idealisme luchtkastelen bouwt, wanneer een garnaalreder uit idealisme met zijn bootje op walvis wil vissen, wanneer een boekhouder uit idealisme zijn klanten ambtshalve laat aanslaan, wanneer een kind in zijn droomwereld een huis in brand steekt.

Argelozen zetten voorop dat ook Kristus zelf in zijn tijd door de mensen niet werd begrepen, wat niet belet dat een idealist, zoals Kristus soms wordt genoemd, het aanschijn van de wereld kan veranderen. En ik wil de vergelijking helemaal niet doordrijven, maar was Hitler een idealist in zijn bestrachten het aanschijn van de wereld te veranderen, en was Stalin er een, of Napoleon? En zijn sommige van onze politiekiers idealisten in hun poging om ons aanschijn, onze portemonnaie, onze toekomst een beetje te doen veranderen?

Het zal niet zo lang meer duren vooraleer ik zal geloven wat de filosoof zei: het mensdom is dom.

BEPERKINGEN

De kredieten blijven beperkt, maar ook de traditie wordt thans beperkt... Het was een mooie traditie destijds een vaartuig te laten dopen en een maidentrip te maken. Ook dat schijnt nu spoedig tot het verleden te zullen behoren. Er mogen bij een doop niet langer pas-

sagiers, vrienden en kennissen, de maidentrip meemaken. Omdat naar het schijnt, dergelijke maidentrips te gevaarlijk geworden zijn.

Een tiental ongemonterde genodigden zou het maximum van toelaatbaarheid zijn, omwille van het gevaar. Een gevaar dat er nooit is geweest, dat zelfs tegenover de slechtste omstandigheden nog sterk wordt overdreven en een gevaar dat belachelijk wordt wanneer men bedenkt dat het wél toegelaten is dat duizenden gevaarlijke gekken met een auto mogen rijden en dat het toegelaten is dat plezierboten

— met minder vakkundige lui aan boord — hun mensenlast wél aan de gevaren van de zee blootstellen, terwijl kleine kinderen, die misschien nooit hun plechtige kommie zullen doen, in de havens en op zee met kleine yachten als notenschelpen rondlaveren.

Leven we in een tijd van beperkingen, waar de enen niets meer krijgen en niets meer mogen doen terwijl anderen al hun grillen mogen botvieren?

BEPERKING VAN GEWICHT

In de vismijn van Zeebrugge was het gewicht van de verkochte vis niet juist: weliswaar gewogen maar al te licht bevonden.

Iedereen schijnt er schuldig aan te zijn, iedereen schijnt er profijt te willen uithalen, iedereen wijst met de vinger naar de anderen.

Dat er vis gestolen wordt in een vismijn, dat er met vis gesjacherd wordt in een vismijn, dat men goochelt met het visgewicht, dat schijnt er geen enkel mens in gans Brugge te weten noch te vermoeden.

Hoe graag zou ik op zulke momenten willen in de politiek staan. In de oppositie. Ik zou mijn tegenstanders verpletteren onder hun lankmoedigheid; ik zou mezelf een carrière van burgemeester bezorgen met er alleen maar op te waken, dat de toestanden, zonder veel moeite noch miserie, een heel heel klein beetje normaal zouden worden en... ik zou aldus de mensen helpen!

DAAR IS NIKS TE VERDIENEN

Misschien staat er elders in dit blad een artikel over de jaarlijkse vissersschulde te Nieuwpoort en kunt ge daarin lezen wie er zo allemaal aanwezig was.

Het monument te Nieuwpoort is een hulde aan **ALLE** vissers op zee omgekomen, en dus niet alleen een hulde aan de verdrongen Nieuwpoortse vissers.

We hebben vruchteloos uitgekeken naar die heren in de visserij, die elke dag van de visserij leven, maar slechts te bespeuren vallen wanneer er aan de visserij een frank te verdienen valt.

Voor de **afwezigheid** van de **leveranciers** aan de visserij was ontroerend...

DE MUGGEZIFTER

Van den hak op den tak

WEDDEN OP VELE PAARDEN

Ik heb nog nooit naar een paardenkoers geweest, ik heb dus nooit op paarden gewed, maar ik kan wel vermoeden dat wie op meer dan één paard wed, meer geld riskeert en normalerwijze ook meer geld verliest; maar wedden blijkt een zeer gevaarlijke ziekte te zijn, een ziekte waar ook vele onzer reders aan lijden en een ziekte waaraan ze kunnen tenonder gaan, hoewel ze van het wedden zeer veel heil verwachten.

Zo kunnen we vaststellen, dat sommige reders dusdanig hun relaties zoeken, dat zij onder iedere vlag willen varen en er niet voor terug schrikken vandaag op geel te wedden en morgen op blauw.

Zo hebben we mensen horen lachen met het privilege en nadien kunnen vaststellen, dat zij grif voor het privilege hebben betaald; zo hebben wij weten kredietaanvragen indienen die weer andere personen

moesten verdedigen; zo worden vergunningen aangevraagd aan de zeevaartinspektie, die 's anderendaags door andere organisaties worden ingetrokken.

En onze reders beseffen niet dat zij daardoor alleen zichzelf belachelijk maken en zichzelf een zeer kwade dienst bewijzen. Want als de directeur van de verzekering iets kan bekomen en hetzelfde kan bekomen worden door de directeur van de visafslag of van een beroepsvereniging, of als een particulier meent invloed te kunnen uitoefenen, en als een reder bij al die mensen gaat vragen om tussen te komen, dan beginnen die mensen uiteindelijk tegen elkaar te strijden uit verdediging van hun zaak, of uit eigen belang of om hun prestige te verdedigen en het uiteindelijk resultaat voor de reder is dat het gevraagde wordt geweigerd!

Waarom durft men zijn vertrouwen niet geven aan één mens en